

Vláda SR, ktorá vzišla zo septembrových predčasných parlamentných volieb, na svojom prvom zasadnutí dňa 02. novembra 2023 odvolala troch členov Súdnej rady, ktorých do súdnej rady v apríli 2020 nominovala vláda Igora Matoviča (JUDr. Javorčíková a JUDr. Mišíková) a v roku 2021 vláda Eduarda Hegera JUDr. Ľudovíta Bradáča, o ktorých sa vtedajšia ministerka spravodlivosti pani Kolíková vyjadrila tak, že sa hlásia k reformnej justícii.

Dvaja odvolaní členovia Súdnej rady, JUDr. Bradáč a JUDr. Javorčíková doručili členom Súdnej rady svoje rozlúčkové listy, na ktoré som reagovala nasledovne:

„Dobrý večer,

je fascinujúce čítať rozlúčkové listy dr. Bradáča a dr. Javorčíkovej. Tých, ktorí (ako aj ďalší politickí nominanti v súdnej rade) neprejavili žiadny odpor, keď pani Kolíková presadila ústavné zmeny, odhlasované covid pozitívnymi poslancami za igelitom dňa 09. 12. 2020 a súčasťou ktorých bola aj možnosť odvolať predsedu, podpredsedu a členov súdnej rady pred uplynutím ich funkčného obdobia kedykoľvek.

Kde bolo vtedy zoskupenie ZOJ? Mlčalo. Prečo? Pretože politická nominantka vlády kooperovala s pani Kolíkovou a zrejme si rovnako ako ona myslela, že tu budú navždy.

Lúčiacim sa členom súdnej rady rovnako neprekážal spôsob, akým sa pani Kolíková, ešte predtým, ako bola vôbec vládou vymenovaná, zbavila 5 členov súdnej rady a tým umožnila Kate Javorčíkovej posadiť sa do plateného kresla člena súdnej rady. Dňa 23. marca 2020 piati členovia súdnej rady pani Kolíkovej vyhovelí a vzdali sa členstva v súdnej rade a v ten istý deň sa vzdala funkcie sudcu dr. Javorčíková.

Tento postup pani Kolíkovej zjavne považovali za transparentný a za prejav jej rešpektu k výkonu mandátu členov súdnej rady.

Otázkou, na ktorú my zvolení sudcami odpoveď poznáme je, prečo sa pani Javorčíková a ostatní politickí nominanti nechopili iniciatívy a nenavrhlí podať podnet na ÚS, ktorým by namietali nesúlady ustanovení zák. č. 422/2020 Z. z., ktorým bola zmenená ústava.

ZSS oslovilo predsedu súdnej rady, aby takýto podnet podal a odpoveďou bolo, že žiadny nesúlady tohto zákona s ústavou nevidí a podnet preto nepodá. Zoskupenie ZOJ neurobilo nič.

A akože nám hlasovali dvaja odvolaní členovia na januárovom zasadnutí súdnej rady k stanovisku, o ktoré sme boli požiadaní predsedom Ústavného súdu SR k uzneseniu zo dňa 12. 10. 2022, PL. ÚS 12/2022, ktorým bola prijatý návrh skupiny 32 poslancov NR SR, v ktorom namietajú nesúlady viacerých ustanovení v zák. č. 422/2020 Z. z., ktorým bola zmenená ústava?

No predsa hlasovali za prijatie stanoviska navrhnutého predsedom súdnej rady, proti ktorému bola vedená dvojhodinová rozprava, v ktorej predovšetkým sudcovskí nominanti namietali jeho znenie a nesúhlasili s ním.

A teraz pani Katarína namieta nekorektnosť? Ako som už písala (v mailovej pošte medzi členmi súdnej rady), to môže iba osoba, ktorej chrbticu stavce netvorila.

Na záver Vás nepoteším odvolaní členovia, pretože vaše pôsobenie v Súdnej rade za posledné tri roky, keď ste participovali na rozvrate právneho štátu, ochraňovali „vašich sudcov“ a hľadali možnosti ako trestať tých kritických, „ocenili“ aktívni sudcovia po zverejnení informácie, že ste odvolaní spontánnou oslavou a iba ja som dostala také množstvo „radujúcich“ sa esemesiek, aké nedostávam ani na Vianoce“.

Moju reakciu na „rozlúčkové listy“ dvoch odvolaných členov Súdnej rady som doručila všetkým sudcom Slovenskej republiky s týmto dodatkom:

P. S. Prezrela som Zápisnice zo zasadnutí súdnej rady od januára 2023 a zistila som nasledovné:

Spomínate si na **podnet dnes už bývalého predsedu tiež bývalého Okresného súdu Bratislava III JUDr. Romana Fitta, ktorý žiadal súdnu radu o zaujatie stanoviska k razii NAKA**, či nedošlo zo strany OČTK k zásahu do nezávislosti súdu? Tak dr. Javorčíková, ktorej tak leží na srdci justícia aj po tom, ako sa vzdala funkcie sudcu, len aby mohla byť v roku 2020 vymenovaná vládou za člena súdnej rady, dňa 18. 05. 2022 na zasadnutí súdnej rady tvrdila, že na vine je Roman Fitt, ktorý sa mal pri príchode do svojej spisovnej kancelárie, v ktorej už boli príslušníci NAKA a žiadali tam prítomnú zákonnú sudkyňu, aby im vydala utajené prílohy a spis, príslušníkom úctivo predstaviť, nemal zatajovať svoju identitu a k ničomu by nedošlo. Tieto argumenty použila o 3 týždne neskôr dňa 10. 06. 2022 pani Kolíková v dekréte, ktorým odvolala Romana Fitta z funkcie predsedu OS BA III.

Po skoro roku sa nám (sudcovským nominantom Kosovej, Jelinkovej a mne) podarilo opätovne zaradiť tento bod do programu zasadnutia, výsledok hlasovania o navrhovanom uznesení ako celku (viď môj prepis zo zasadnutia súdnej rady zo dňa 14. 02. 2023 iba pripomínam, že **dr. Bradáč bol samozrejme proti a dr. Javorčíková sa hlasovania zdržala.**

Rovnako som Vám poslala aj prepis zo zasadnutia súdnej rady zo dňa 15. 02. 2023, na ktorom bola vypočúvaná dr. Jelinková, či spĺňa predpoklady sudcovskej spôsobilosti, a ktorý som nazvala revanšistický proces odštartovaný dr. **Javorčíkovou, ktorá sa pri hlasovaní, či spĺňa alebo nespĺňa, spolu s dr. Bradáčom hlasovania zdržali.**

Mohla by som pokračovať a napísať ďalšiu A4 týkajúcu sa ich pôsobenia v súdnej rade, avšak považujem to v tomto momente za stratu aj vášho času. Doplním preto iba, že okrem toho, že na skoro každom zasadnutí súdnej rady ich v popoludňajších hodinách ovládla únava a hanebne driemali, ich verejne prezentované názory a hlasovanie v súdnej rade bolo v drvivej väčšine konzistentné s justičnou politikou, ktorú autoritatívne presadila magisterka Kolíková. A netýkalo sa iba justičnej politiky, ale aj konkrétnych sudcov, ktorých bolo nutné „trestať“ a kádrovať za ich odvahu ozvať sa, vziať „našich chlapcov“ do väzby, vzoprieť sa nátlaku OČTK, za napísanie otvoreného listu pani prezidentke atď., atď.

Vzhľadom na to, že od dnešného dňa už členmi súdnej rady nie sú, verím, že spolupráca s novými členmi Súdnej rady, ktorých včera vláda vymenovala, bude už iba v prospech justície.

Ayše Pružinec Eren“.

Po rozlúčkovom liste absolvovala pani Javorčíková okamžite už tradičné mediálne turné, v ktorom namietala svojvôľu, ktorej sa vláda pri ich odvolaní dopustila.

Tak si teda ešte raz pripomeňme, ako to bolo v roku 2020.

Nová vláda bola menovaná v sobotu dňa 21. marca 2020. Pani prezidentka odovzdala menovacie dekréty novým členom vlády, t. j. ministrom. Ministerkou spravodlivosti sa stala magisterka Kolíková.

Pani Kolíková však ešte predtým, ako sa vôbec stala členkou vlády, v piatok dňa 20. marca 2020 vo večerných hodinách obvolala piatich členov Súdnej rady a požiadala ich, aby sa vzdali členstva, pretože nemajú dôveru vlády a parlamentu, teda vlády, ktorá v ten deň neexistovala a parlamentu, do ktorého lavíc ešte poslanci nezasadli, keďže prezidentka SR termín ustanovujúcej schôdze parlamentu stanovila samozrejme až po menovaní vlády. Pani Kolíková však nemala žiadne zábrany telefonicky vyslovovať nedôveru aj členom Súdnej rady, ktorých nominoval zákonodarný zbor, a to napriek tomu, že mierila do vlády a členkou parlamentu teda byť nemohla. Argumentácia, že bola poverená koalíčnou radou neobstojí, pretože koalíčná rada nie je žiadnym orgánom verejnej moci a ani orgánom verejnoprávneho charakteru.

Súčasnú masírovanie verejnej mienky aj tvrdením, že situácia v roku 2020 bola iná, pretože piati členovia sa vzdali a neboli odvolaní vyvoláva legitímnu otázku, ako by títo piati členovia, ktorých rozhodnutie vzdať sa členstva v Súdnej rade bolo vtedy označované za zodpovedné a inšpiratívne, ukazujúce, ako by výmena politických nominantov v Súdnej rade SR mohla v budúcnosti vyzeráť, dopadli, ak by pani Kolíkovej nevyhoveli. Predpokladám, že nikto nie je taký naivný, aby sa domnieval, že by neboli vládou (Ján Havlát, Branislav Jablonka a Magdaléna Hromcová) alebo parlamentom (Viliam Pohančenič a Roman Huszár) odvolaní.

Kto netrpí amnéziou vie, že to bola pani Kolíková, ktorá presadila zmenu Ústavy, čím prelomila zjednocujúce stanovisko pléna Ústavného súdu SR, sp. zn. Plz. ÚS. 2/2018 zo dňa 19. septembra 2018, ktoré zase „prebilo“ predchádzajúce senátne rozhodnutie ústavného súdu z roku 2011 a konštatovalo, že „člena Súdnej rady Slovenskej republiky nie je možné odvolať v priebehu jeho päťročného funkčného obdobia orgánom, ktorý ho na tento post nominoval“. (rozhodnutie bolo výsledkom ústavnej sťažnosti členky Súdnej rady SR, ktorá bola odvolaná prezidentom Kiskom, ktorý ako vôbec prvá hlava štátu v zmysle dovtedy akceptovanej praxe, odvolal pred skončením funkčného obdobia členov Súdnej rady SR vymenovaných ešte jeho predchodcom v úrade).

Dnes už dvaja bývalí členovia Súdnej rady novovymenovanej vláde, ktorá ich odvolala, vyčítajú nedostatok štábnej kultúry, pretože im neuviedla dôvod ich odvolania.

Pani Javorčíková zároveň odmieta kritiku, že v súvislosti so zmenou Ústavy bola pasívna, pretože v rámci medzirezortného pripomienkového konania voči návrhu novely Ústavy SR, ktorej súčasťou je aj sporný čl. 141a ods. 5 o možnosti kedykoľvek odvolať členov súdnej rady, uplatnila **súdna rada** zásadnú pripomienku a navrhla znenie, že členov súdnej rady možno odvolať (nie kedykoľvek).

V tejto súvislosti sa však natíska otázka, prečo rovnako hlučné mediálne kolečko, aké absolvuje práve v týchto dňoch, nepovažovala za potrebné vykonať aj v roku 2020, kedy pani Kolíková predstavila novelu Ústavy a za dostatočné považovala iba podanie zásadnej pripomienky voči navrhovanej novele Ústavy Súdnou radou?

Pozoruhodné zároveň je, že i keď sa výmeny na postoch členov Súdnej rady v nadväznosti na zmenu v zložení vlády, zákonodarného zboru alebo prezidenta diali opakovane od čias vlády Ivety Radičovej, mediálny svet sa obmedzil iba na konštatovanie tohto aktu, avšak v súčasnej dobe v ňom odvolanie troch nominantov bývalej vlády vyvolalo kolosálne rozhorčenie a začal tento postup, na základe ktorého sa do kresla v Súdnej rade posadila v roku 2014 (a sedí v nej doposiaľ) aj JUDr. Elena Berthotyová, sudkyňa Najvyššieho správneho súdu a zároveň predsedníčka Stálej etickej komisie Súdnej rady, spochybňovať až teraz.